

ΠΩΣ ΝΑ ΧΕΙΡΙΣΤΕΙΤΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ ΠΟΥ ΛΕΕΙ ΨΕΜΑΤΑ

Η ζωή με ένα παιδί είναι πραγματικά συναρπαστική, αφού όλα μπορούν να συμβούν-ακόμα και τα πιο απίθανα. Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις που θα θέλατε να αποδέχεται και να εκτιμά περισσότερο την αλήθεια, για να ξέρετε κι εσείς ότι μπορείτε να του έχετε εμπιστοσύνη.

ΓΙΑΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ:

Μέχρι την ηλικία των τεσσάρων ετών περίπου, ο κόσμος της φαντασίας στα μάτια του παιδιού φαίνεται απολύτως αληθινός. Όταν λοιπόν, λέει κάτι εξωπραγματικό, δεν ψεύδεται συνειδητά, απλά δείχνει την υπερβολική εκτίμησή του στις εικόνες που δημιουργεί το μυαλό του. Από την άλλη, σε αυτή τη φάση που οι ηθικοί κανόνες αρχίζουν να εσωτερικεύονται αλλά δεν έχουν ακόμα αφομοιωθεί, το ψέμα προσφέρει κάποιες φορές στο παιδί ψυχική ευελιξία και ανακούφιση.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ:

Μην το τιμωρείτε σκληρά όταν λέει την αλήθεια. Αν ξέρει πως αποκαλύπτοντας ότι έφαγε ένα κουλούρι, ενώ το είχατε

απαγορεύσει, θα γίνετε έξαλλοι, είναι πολύ λογικό να προτιμήσει το ψέμα. Εκφράστε την αντίρρησή σας για την πράξη, αλλά επαινέστε το που επέλεξε να πει την αλήθεια.

Μπορείτε να κατακρίνετε συγκεκριμένες πράξεις και συμπεριφορές του, αλλά ποτέ το ίδιο το παιδί. Εξηγήστε του ότι μπορεί να το μαλώνετε που έκανε ζημιά, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι θα πάψετε να το αγαπάτε -κι αυτό είναι κάτι που δεν θα αλλάξει ποτέ.

Δώστε το καλό παράδειγμα λέγοντας πάντα την αλήθεια στο παιδί, ακόμα κι αν ξέρετε ότι μπορεί να στεναχωρηθεί ή να αγχωθεί. Μην του πείτε ότι το εμβόλιο δεν θα πονέσει, ούτε ότι θα επιστρέψετε σε δέκα λεπτά εάν πρόκειται να λείψετε για ώρες. Μπορείτε όμως να δώσετε έμφαση στο ότι μετά το εμβόλιο ο γιατρός θα του χαρίσει αυτοκόλλητα ή ότι μόλις γυρίσετε, θα του διαβάσετε το αγαπημένο του παραμύθι.

Μπείτε κι εσείς στο «παιχνίδι». Αντί να το μαλώσετε που υποστηρίζει ότι το γάλα το έχυσε ο δεινόσαυρος που μένει κάτω από το κρεβάτι του, σκύψτε κάτω από το κρεβάτι και εξηγήστε στο... δεινόσαυρο ότι, αν το ξανακάνει, θα μπει τιμωρία.

ΤΥΠΙΚΑ ΨΕΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

1. ΕΠΙΝΟΟΥΝ ΑΛΛΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

2.

Το καλύτερο παράδειγμα αυτού του τύπου ψέματος είναι ένα παιδί που έκανε κάποια ζημιά, π.χ. έσπασε ένα βάζο ή μια γλάστρα. Σίγουρα θα ήθελε να μην το είχε κάνει και ελπίζει ότι με την άρνησή του (το ψέμα του) θα μετατρέψει την επιθυμία του σε πραγματικότητα. Και μπροστά στην απτή απόδειξη του σπασμένου βάζου (και τη θυμωμένη έκφραση της μητέρας του) θα ήθελε να μην ήταν αυτός ο φταίχτης, αλλά κάποιος άλλος, η γάτα για παράδειγμα.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Τα παιδιά στην προσχολική ηλικία ζουν σ' έναν κόσμο μαγικό, στον οποίο παρόμοιες φαντασιώσεις είναι πολύ διαδεδομένες.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ:

Το καλύτερο που μπορείτε να κάνετε είναι να μη δείξετε υπερβολικό ενδιαφέρον. Τίποτε δεν είναι χειρότερο από τις ανακρίσεις και την κατήχηση που, από την άλλη μεριά, θα ήταν και παράλογες. Η αλήθεια είναι τόσο προφανής και το ψέμα τόσο ολοφάνερο, που δεν υπάρχει λόγος να μεγαλοποιήσετε το γεγονός. Θα μπορούσατε, για παράδειγμα, να δώσετε στο παιδί σας ένα μικρό περιθώριο χρόνου μέχρι να του περάσει ο πρώτος φόβος και να ξαναμιλήσετε για το γεγονός αργότερα, σε μια πιο οικεία στιγμή.

2. Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΛΠΑΖΕΙ

Μια μέρα το παιδί σας έρχεται τρέχοντας και σας λέει ότι είδε μια αράχνη «τόσο μεγάλη», που θέλησε να το δαγκώσει. Ή ότι στον παιδικό σταθμό έπαιξε με τρία λιονταράκια!

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Το παιδί στην περίπτωση αυτή φοβήθηκε και ο φόβος του το έκανε να δει έτσι την αράχνη. Επίσης, να θυμάστε ότι η φαντασία των παιδιών είναι πολύ γόνιμη κι αυτές οι ιστορίες δεν έχουν σχέση με τα ψέματα.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ:

Θα ήταν λάθος να πείτε στο παιδί σας να μη λέει ψέματα και ότι αράχνες τόσο μεγάλες δεν υπάρχουν. Ούτε είναι ανάγκη να τηλεφωνήσετε ανήσυχοι στον παιδικό σταθμό και να τους διηγηθείτε τι σας είπε το παιδί σας. Μπορείτε, όμως, να δώσετε στο παιδί σας να καταλάβει ότι ξέρετε την αλήθεια και ότι όσα σας είπε δεν είναι τίποτε άλλο παρά παραμύθια.

3. ΑΓΝΟΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Τα παιδιά μπορεί να πουν ότι «χτες» πήγαν να επισκεφθούν τη γιαγιά τους, ενώ στην πραγματικότητα θα ήθελαν να πουν «κάποια φορά στο παρελθόν». Κάτι παρόμοιο συμβαίνει και με τους αριθμούς.

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Αυτές οι παρανοήσεις συμβαίνουν γιατί τα παιδιά δεν έχουν ακόμη πλήρη συνείδηση της έννοιας του χρόνου.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ:

Με ηρεμία και χωρίς να το κάνετε θέμα εξηγήστε στο παιδί σας με μικρά κατανοητά παραδείγματα την έννοια του χτες, του σήμερα και του αύριο.

4. ΔΕΝ ΞΕΡΟΥΝ ΝΑ ΛΕΝΕ ΨΕΜΑΤΑ

Μια μέρα το παιδί σας γυρνώντας στο σπίτι από ένα φίλο του φέρνει μαζί του κι ένα αυτοκινητάκι λέγοντάς σας ότι του το χάρισε ο φίλος του. Βλέποντας όμως τη δυσπιστία να ζωγραφίζεται στο πρόσωπό σας, συμπληρώνει: «Αλήθεια λέω!»

ΠΡΟΣΟΧΗ!

Σε μια τέτοια περίπτωση ένα παιδί 4-5 χρονών έχει συνήθως λίγο ως πολύ συνείδηση ότι η ιστορία του δεν είναι απόλυτα αληθινή. Μπορεί όμως και να πιστεύει πως η «κλοπή» του είναι δικαιολογημένη, με τη σκέψη ότι ο φίλος του θα μπορούσε να του είχε χαρίσει το παιχνίδι. Ή όταν, για παράδειγμα, το άλλο παιδί έχει ένα σωρό τέτοια αυτοκινητάκια και αυτό κανένα. Ή όταν ο φίλος του είχε πάρει παλιότερα δικά του παιχνίδια.

ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ:

Ούτε και σε αυτή την περίπτωση είναι καλό να μετατρέψετε το γεγονός σε δράμα. Αντίθετα, θα πρέπει να δώσετε μια δυνατότητα στο παιδί σας ώστε να μπορέσει να ξεπεράσει το ψέμα, λέγοντάς

του για παράδειγμα: «Καλά, παίξε σήμερα με το αυτοκινητάκι και αύριο θα το επιστρέψεις στο φίλο σου».

ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΕ ΣΩΣΤΑ ΣΤΑ ΨΕΜΑΤΑ

Με το που θα ακούσετε τα πρώτα του ψεματάκια μην κατηγορήσετε ποτέ το παιδί σας ότι είναι ψεύτης. Γιατί οι αρνητικές ετικέτες μειώνουν την εμπιστοσύνη που έχει το παιδί στον εαυτό του και μετατρέπονται συχνά σε μια πρόβλεψη που επαληθεύεται. Συγκρατήστε την οργή σας στα ψέματα των παιδιών σας. Και, κυρίως, μην προσπαθήσετε να αποσπάσετε την αλήθεια με απειλές. Γιατί έτσι, οποιαδήποτε απάντηση πάρετε, θα είναι μια απάντηση στις απειλές σας και όχι στο αίτημά σας για αλήθεια και τιμιότητα.

Μην επικεντρώνεστε στο ψέμα του παιδιού, αλλά στρέψτε την προσοχή σας στην ουσία. Δηλαδή στα γεγονότα και τις συμπεριφορές που βρίσκονται στη ρίζα του ψέματος. Αντί να ενοχοποιείτε το παιδί σας για το ψέμα του, συζητήστε μαζί του για το αποτέλεσμα της πράξης του και αναζητήστε μαζί έναν εφικτό τρόπο για να επανορθώσετε. Μην τιμωρείτε το παιδί σας για κάθε σφάλμα που παραδέχεται με ειλικρίνεια, γιατί έτσι θα καταλήξει στο συμπέρασμα ότι είναι εξυπνότερο να λέει ψέματα παρά την αλήθεια. Προσπαθήστε να μη λέτε συχνά ψέματα μπροστά στο παιδί σας. Ή φροντίστε να μη βρίσκεται μπροστά, σε περίπτωση που πρόκειται να πείτε κάποιο φοβερό ψέμα.

ΑΛΛΟ ΤΟ ΨΕΜΑ ΤΟΥ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΤΟ ΨΕΜΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ!

• ΑΠΟ Ο ΩΣ 6-7 ΕΤΩΝ:

Τα παιδιά «μπερδεύουν» την πραγματικότητα με τον κόσμο της φαντασίας τους, γι' αυτό και δεν μπορούμε, στη φάση αυτή, να μιλάμε για ψέματα. Η περιοχή του εγκεφάλου (προμετωπιαίος λοβός) που μας επιτρέπει να ξεχωρίζουμε το πραγματικό από το φανταστικό δεν έχει ωριμάσει ακόμη. Γι' αυτό, τα μικρά παιδιά

πιστεύουν συχνά ότι έχουν ζήσει πραγματικά κάτι που είδαν στον ύπνο τους ή φαντάστηκαν ή τα εντυπωσίασε.

- **ΑΠΟ 6-7 ΩΣ 12 ΕΤΩΝ:**

Τα όρια μεταξύ πραγματικότητας και φαντασίας γίνονται αισθητά στα παιδιά, οπότε ξέρουν πότε λένε ψέματα και πότε αλήθεια. Παρ' όλα αυτά, τα ψέματα εξακολουθούν να είναι ένα προσιτό μέσο για να «επηρεάσουν» τα πράγματα και να αποφύγουν ή να αποτρέψουν δυσάρεστες καταστάσεις. Δεν έχουν το ίδιο ηθικό βάρος όπως στην ενήλικη ζωή και πρέπει να αντιμετωπίζονται με επιείκεια. Ωστόσο, απαιτούν ευαισθησία και προσοχή από τους γονείς, ειδικά όταν επαναλαμβάνονται, γιατί μπορεί να κρύβουν κάποιο πρόβλημα.

- **ΑΠΟ 12 ΕΤΩΝ:**

Στην εφηβεία, τα ψέματα λέγονται εντελώς συνειδητά πια και συνήθως με ξεκάθαρο σκοπό. Παρ' όλα αυτά, δεν είναι όλα τα ψέματα των εφήβων ίδια. Καθώς μεγαλώνει η ανάγκη των παιδιών για αυτονομία και ιδιωτικότητα, τα ψέματα μπορεί να είναι ένας τρόπος να ξεφύγουν από την αυστηρή επιτήρηση και τον έλεγχο των γονιών.

**ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΑ: ΠΑΙΔΙΚΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑ: ΠΩΣ
ΝΑ ΧΕΙΡΙΣΤΕΙΤΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ ΠΟΥ ΛΕΕΙ**

ΨΕΜΑΤΑ http://akrasakis.blogspot.com/2011/07/blog-post_30.html#ixzz3ULzUz5ZK